

Dansk Folkeparti er, at ventetiderne til audiologundersøgelser bringes ned.

Annie Lunde Hansen (CD):

CD er enig med forslagsstillerne i, at det er et alvorligt problem med de lange ventetider på at blive undersøgt og få et høreapparat. Men i al iveren for at gøre noget ved det skal man ikke risikere at ødelægge en høreforsorg, som vi nu har haft i dette land i 50 år, og som faktisk stadig væk trods alle mangler formår at få andre lande rundt omkring i verden til at kigge til lille Danmark.

Vi har virkelig været et foregangsland på feltet, og CD ønsker ikke, at det skal ødelægges for at få indført nogle ændringer af tvivlsom værdi. Det skal være udgangspunktet for den stilling, vi vil tage til dette forslag.

Derfor er jeg nødt til at spørge forslagsstillerne, hvad det egentlig er for en kvalitet, de ønsker, og dermed også, hvad det er for et personalekrav, der skal opfyldes af private klinikker. Privatpraktiserende audiolog er det begreb, der er brugt i formuleringen i § 97 a. Det defineres ikke, og bemærkningerne går lystigt videre med en skønsmæssig blanding af privatpraktiserende læger, privatpraktiserende audiologer, privatpraktiserende speciallæger, der også er audiologer. Og endelig forudsættes det, at kun audiologer med den fornødne ekspertise og det fornødne apparatur vil kunne bedømme behov og anvise høreapparater.

Jamen hvad er det så man mener? Og hvad mener man, når man siger audiolog? Det er jo ikke ligegyldigt, om man taler om en audiolog-assistent med en 2½-årig uddannelse eller om en læge, der faktisk har en overbygningsuddannelse, der berettiger til betegnelsen audiolog.

Når det konstateres i bemærkningerne, at de initiativer, der er taget indtil nu for at få nedbragt ventelisterne, ikke har medført de ønskede resultater, må jeg sige: Nej, selvfølgelig, for man kan da ikke på et halvt eller et helt år nå at få uddannet de folk, der er mangel på inden for dette område.

Der er jo, som alle ved, mangel på audiolog-assistenten, men der er også mangel på de egentlige audiologer, dvs. læger med den særlige overbygningsuddannelse. Der er for øjeblikket fire eller fem ubesatte overlægestillinger i landet, og det betyder, at der mangler ledere på de audiologiske afdelinger i amterne. Går vi til de privatpraktiserende audiologer med lægelig

baggrund, ja, så er der to af dem i hele landet. Hverken mere eller mindre.

Så hvordan det skulle kunne klare hele ventelistepresset at inddrage den ekstra kapacitet, som ifølge bemærkningerne skulle findes hos de privatpraktiserende speciallæger, der også er audiologer, går over min forstand. Der er simpelt hen ingen kapaciteter at dele ud af.

Den første betingelse for forbedring er, at man for det første gør sig klart, hvad kvaliteten skal være, og hvad det er for et personale, der skal til, og for det andet, at man får løst problemerne med at få uddannet nok. Hvis der var audiologassistenter og audiologer nok at tage af, kunne man godt lægge området ud og lave aftaler eller indføre en autorisationsordning.

Så kunne vi sagtens tale om det og sige: Hvad får de ventelister væk? Og så kunne vi yde en ordentlig service med den fornødne diagnostiske kvalitet. Fint nok, men det er ikke så enkelt, og derfor sidder der jo det udvalg, der skal se på kvaliteten og på, hvordan tingene kan indrettes.

Det arbejde mener CD vi skal afvente, men vi vil også anmode dette udvalg om nu at tænde op under bålet og se at blive færdige og det lidt hurtigt. Hvis vi blot ændrer noget, der ikke er godt nok, til noget, der er endnu dårligere, er det en dårlig forretning. Derfor må jeg konkludere sige, at nok er CD enige i, at der måske er mangel på området, men forslaget her er upræcist, også med hensyn til virkningen af den tilskudsmodel, der foreslås. Derfor kommer problemerne med personalekapaciteten, som kun kan løses ved at uddanne flere, og det sker ikke fra den ene dag til den anden.

På den baggrund kan CD ikke støtte forslaget, men vi vil dog ikke undlade at sige, at det ikke er, fordi vi principielt ikke ønsker at inddrage private klinikker på høreområdet.

John Vinther (KF):

Det forslag, som vi her behandler, tilsigter jo at løse et tragisk og meget beklageligt problem, nemlig det at man i mange amter har endog meget lange og helt uacceptable ventetider på løsning af det her problem.

Dér er jeg nødt til at sige, at vi fra konservativ side ikke nærer nogen frygt for at lade private træde til, når det offentlige ikke længere magter opgaven, så på den måde har vi sympati for forslaget.

Men så er jeg også nødt til at sige, at jeg mener, at forslaget lider, som også flere andre har